



ERF GOEDLEERPAD
LUBBEEK
DE MOLEN



teksten

GROEP 1

Vroeger was de molen die je hier ziet een windmolen zoals het schaalmodel. Maar met de opkomst van machines werd de oude windmolen omgebouwd tot de mechanische molen die hij nu nog altijd is.

Zie jij de verschillen tussen de oude molen en de huidige molen?

De kap van de molen en de wieken zijn verdwenen

De oude windmolen (1864-1919)

Voor een windmolen kan draaien, moeten de wieken in volle wind staan. Dit doet de molenaar door de kap, die los op de romp van de molen staat, te draaien. Dit noemen we kruien. Als de wieken juist staan, moet de molenaar bepalen hoe sterk de wind waait. Hoe meer wind, hoe minder zeilen hij op de wieken moet leggen.

Is er veel of weinig wind bij deze molen?

De draaiende wieken brengen de molenstenen in beweging. Het is tussen die 2 stenen dat het graan gemalen wordt.

De huidige mechanische molen (1919-1977)

De mechanische molen wordt sedert 1919 aangedreven door een machine, niet meer door de wind. De wieken worden samen met de kap verwijderd. De bovenkant van de romp wordt dichtgemaakt met beton.

De molen krijgt eerst een machine die werkt op steenkoolgas en later op elektriciteit.

Het is de molenaar Constant Moiné die de machines laat plaatsen in de molen. Zo ken je ook de naam van deze molen: molen Moiné.

De molen staat niet meer op een berg

De oude windmolen

De windmolen is een beltmolen omdat hij op een kunstmatige heuvel of belt staat.

Boeren die hun graan naar de molenaar brengen, rijden met paard en kar door de tunnel de molen in. Paard en kar blijven onder het luik staan waar de molenaar de zakken naar boven hijst. Klaar? Paard en kar verdwijnen aan de andere kant van de belt door de tunnel naar buiten.

Zie je de deuren in deze belt? Waarom zijn er twee?

Naargelang de wieken staan, gebruikt de molenaar de ene of de andere deur. Dit voor zijn eigen veiligheid. Want een slag van de molen, dat overleef je niet.

De huidige mechanische molen

Door het plaatsen van de motor krijgt de tunnel voor paard en kar een nieuwe functie. De ingang wordt gebruikt als los- en laadruimte en als opslagplaats. De uitgang van de tunnel wordt omgebouwd tot machinekamer.

De molen blijft in werking tot het jaar 1977.

WIST JE DAT

Vóór deze stenen molen stond er hier in de Broekstraat een houten standaardmolen of staakmolen. Op deze tekening zie je hoe de oude houten molen eruit zag.

Die molen werd gebouwd in 1791 en heeft er ruim 70 jaar gestaan. Dat is erg lang, want houten molens waaiden vroeger vaak omver. In 1864 brak men de houten molen af en werd de stenen molen, die er nu nog staat, gebouwd. Een stenen molen had zijn voordelen: hij was ruimer, sterker, beter bestand tegen de grillen van ons klimaat, brandveiliger en goedkoper in het onderhoud dan een houten standaardmolen.



TEKENING: DENISE MOINE

teksten

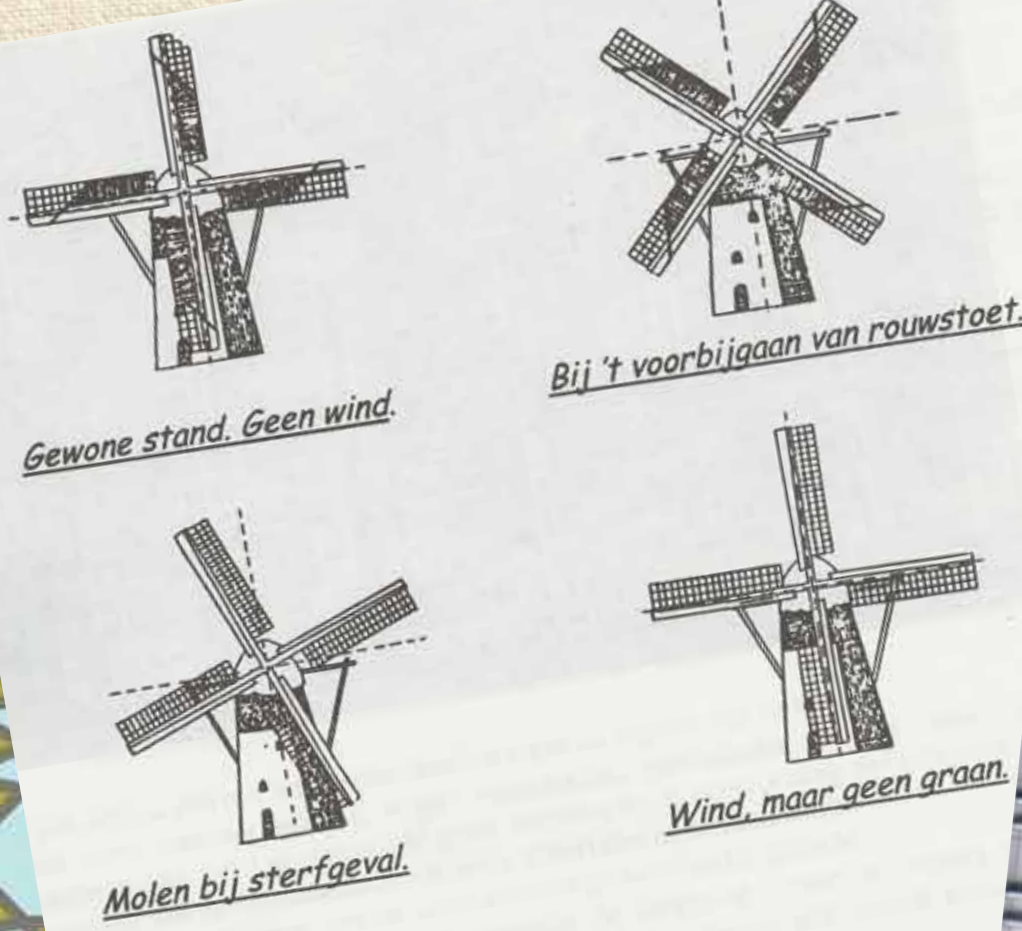
GROEP 2

7 mei 1940

De molenaarsfamilie heeft vandaag een zoon gekregen. Het is hun eerste kindje. Zijn naam is Willy. Dat vind ik raar. Meestal wordt de eerste zoon van een molenaar Victor genoemd, naar Sint-Victor, de beschermheilige van de molenaars. De molenaars kozen Sint-Victor als beschermheilige omdat die gemarteld is tussen 2 molenstenen. Lijkt me erg pijnlijk! Maar goed, het is dus niet Victor maar Willy geworden. Ook heel mooi!



Sint-Victor, de beschermheilige van de molenaars



31 januari 1870
Vandaag hoorde ik vader aan moeder vertellen dat er bij de molenaar iemand gestorven is. Hij had het gezien op weg naar huis. Dat begreep ik niet. Als vader naar huis komt, moet hij toch helemaal niet langs de molen. Integendeel! Toen vader weg was, vroeg ik moeder wat hij bedoelde. Blijkbaar gebruikt de molenaar de stand van de wieken om boodschappen door te geven. Als de molenaar even gaat rusten zet hij de wieken in een korte ruststand. Ook kan hij met zijn molenwieken vertellen dat hij blij is met de geboorte van een kindje. Of verdrietig bij een overlijden. Dit vond ik een prachtig verhaal. Ik liep naar buiten, en inderdaad, ook al wonen wij een heel eind van de molen, ik zag boven de daken de wieken van de molen in rouwstand staan. Dit noemt men wiekentaal. Die wil ik heel graag leren. Zodat ik altijd kan begrijpen wat de molenaar te vertellen heeft.

[18de eeuw]

Vandaag moest ik mijn meesterproef afleggen om meester molenaar te worden. Ik had heel veel geoefend. Ik wist dat ik het kon. Toch was ik erg zenuwachtig. Ik moest de 2 molenstenen, zowel de ligger als de looper, scherpen. Ze zijn zo groot als een kind van 10 jaar. Het scherpen van de molenstenen noemen ze, raar maar waar, billen. Om dat goed te doen moest ik groeven kappen van ongeveer 6 mm diep. Die groeven zorgen ervoor dat het graan niet geplet wordt en dat er genoeg verluchting is. Het is dus erg belangrijk dat het goed gebeurt. Ik ben er wel 6 uur mee bezig geweest. Maar ondanks het zware werk heb ik mijn meesterproef gehaald! Iedereen mag mij nu meester molenaar noemen!
En nu ga ik dromen van mijn eigen molen. Slaapwel!

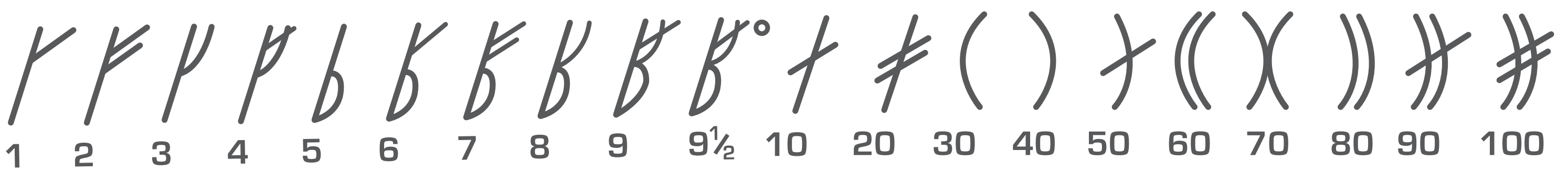


Molensteen

[1930]

Vandaag mocht ik van vader meehelpen op de molen. Ik moest de zakken meel dragen. Het was zwaar werk. Die weegt zeker 100 kilogram, zuchtte ik. Wil je weten hoe zwaar je zak is, vroeg vader mij? Dan moet je kijken naar die tekens. En hij wees naar enkele vreemde streepjes op de zak. Ik begreep er niets van. Hoe kan ik nu weten hoeveel meel er in de zak zit? Vader legde het mij uit. Dat is een speciaal schrift. Ze noemen het ook de molenaarstaal. Kan jij de molenaarstaal verstaan?

Dit is de molenaarstaal.



In deze zak zit 50 kg meel.



In deze zak zit 25 kg meel.



Hoeveel meel zit er in deze 3 zakken samen?



NAAM: Moiné

VOORNAAM: Kamiel

GEBOortedatum: 18/08/1916

GEBOORTEPLAATS: Lovenjoel

BEROEP: Molenaar

STERFDatum: 11/06/2003

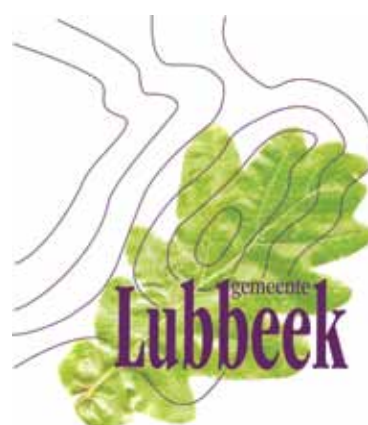
OVERLEDEN TE: Tienen

ZIJN LEVEN: Kamiel leerde het molenaarsvak van zijn vader Constant. Hij verliet de school toen hij 14 jaar oud was en begon zijn vader te helpen in de molen. Later deed hij het molenaarswerk alleen. In 1977 stopte hij met malen. Hij was dan 61 jaar oud. Hij was fier op zijn molen en bleef de machines goed onderhouden. Hij gaf de liefde voor zijn molen door aan zijn familie waaronder zijn dochter Denise en haar echtgenoot Jozef. Zij maakten van de molen een prachtig klein museum over de geschiedenis van het malen.

Zin om een kijkje te nemen in het museum?

Neem dan zeker contact op met Jozef Pierlet 016/ 62 11 35.

Nog niet genoeg van de molen?
Ontdek hier nog wat extra!



Heemkundige kring Libbeke



Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling:
Europa investeert in zijn platteland.






ERF GOEDLEERPAD
LUBBEEK
DE IJSKELDER

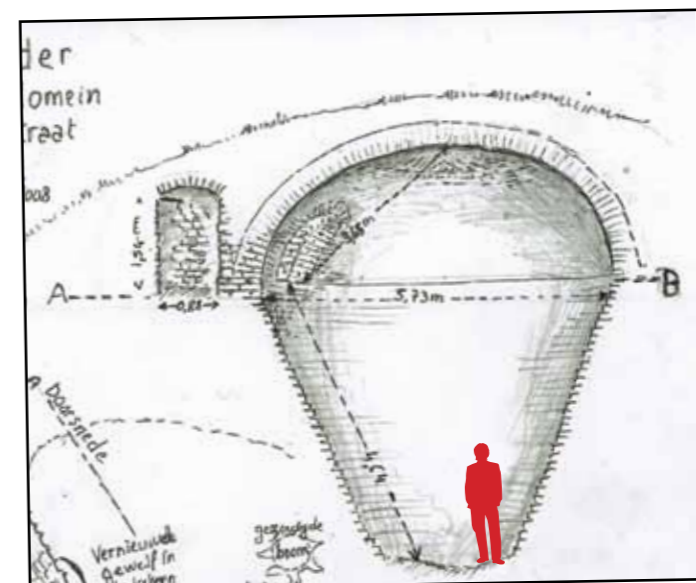
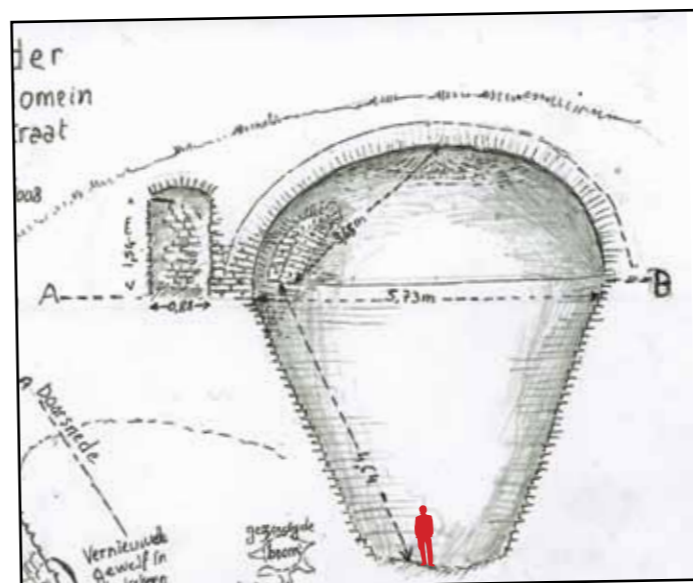
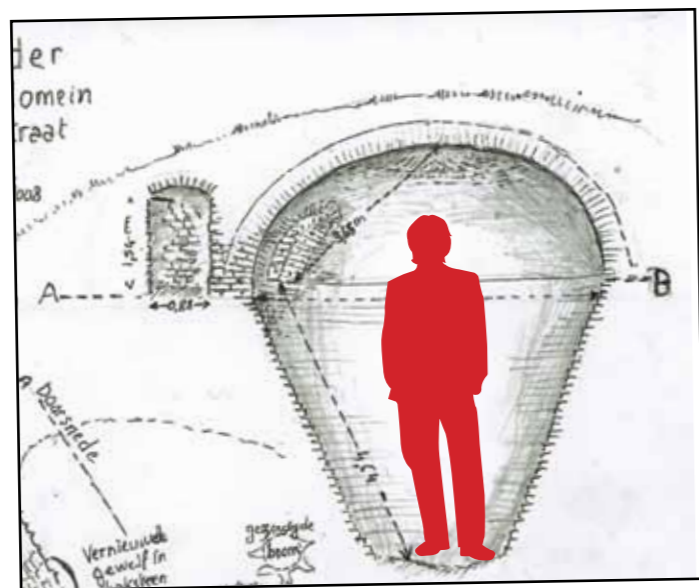


teksten

GROEP 1

Hier sta je vlak bij de ijskelder die gebouwd werd omstreeks 1816. Zie je hem niet? Dat is niet zo raar. Een ijskelder zit voor het grootste gedeelte onder de grond. Het enige wat je ziet is een ijzeren poort. Je mag er niet in, dat is te gevaarlijk. Kijk hierboven door het poortje en ontdek hoe de ijskelder er vanbinnen uitziet. Voor je aan de kelder komt, moet je door een afgesloten gang. De kuip van de kelder is zo'n 6 meter breed en ongeveer 5 meter diep. Boven de kuip is een gewelfde koepel.

Welke tekening van de ijskelder is volgens jou juist als je weet dat dit  een man van 1m80 is?



TEKENING: JACQUES HALFLANTS

Waarvoor diende een ijskelder?

In deze diepe kelder, die uit baksteen is gemetseld, werd natuurijs bewaard.

Natuurijs? In de winter bevriezen de grachten en vijvers. Het bevroren ijs werd er uit gezaagd en met karren naar de ijskelder gebracht. De put werd helemaal vol gestapeld. Dat was heel zwaar werk. In de ijskelder kon het natuurijs een heel jaar bewaard worden. Er was nog geen elektriciteit, dus dit was de enige manier om ijs te bewaren.

Smolt het ijs in de zomer dan niet?

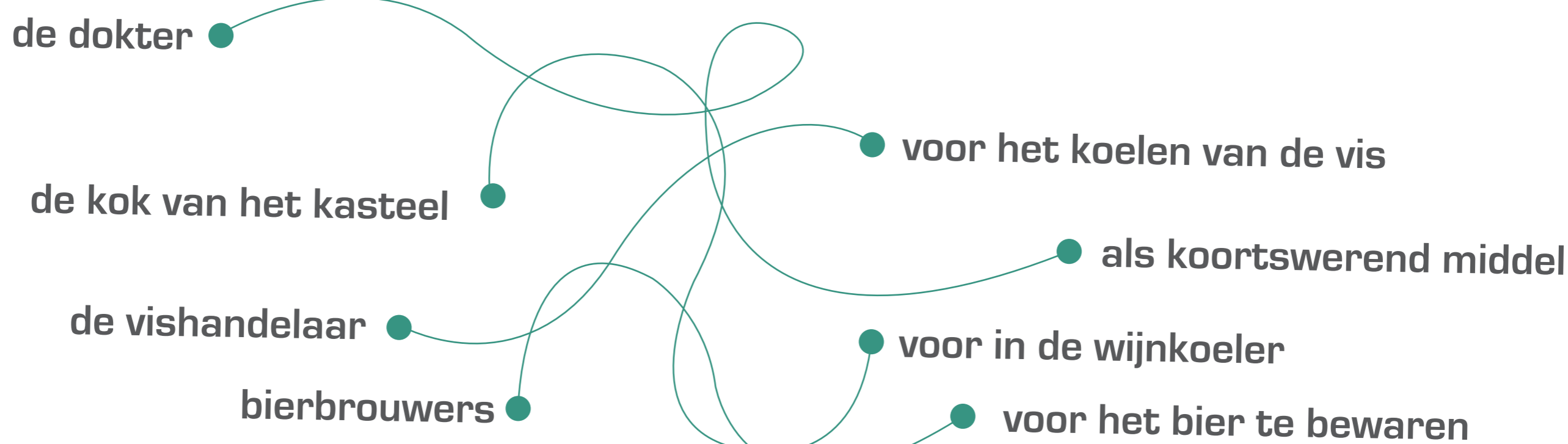
De gang en de kelder werden bedekt door een berg aarde met daarop dicht struikgewas. De warmte van de zon geraakte daar niet door. Daardoor bleef het aangenaam fris onder de grond en smolt het ijs niet.

Van wie was de ijskelder?

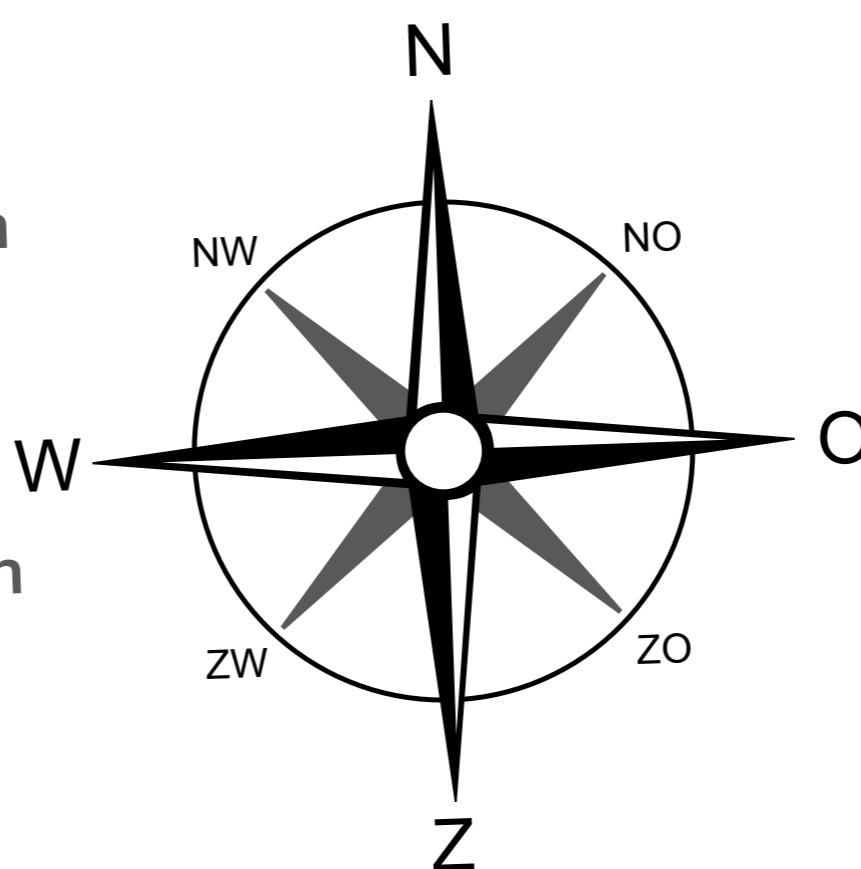
De ijskelder hoorde bij het kasteel van Lubbeek. Als je goed rondkijkt, zie je het kasteel tussen de bomen.

Waarvoor diende het ijs?

Voor allerlei zaken was er ijs nodig. Weet jij waarvoor volgende personen het ijs konden gebruiken?



Het ijs werd in de kelder los gehakt en gebracht naar wie het nodig had. De ijskelder werd, tenzij in noodgevallen, alleen 's avonds en 's nachts geopend, tijdens de koelste periode van de dag. Om zo weinig mogelijk warmte binnen te laten was de ingang van de kelder naar het noordwesten gericht. Dat is de kant waar de zon bijna nooit komt en waar het dus het koudst is. Kan jij de richting waarnaar de ingang gericht is, aanduiden op het kompas?



De enige ijskelder?

Dit is natuurlijk niet de enige ijskelder. In heel België vind je er tientallen. Kom je ergens in een landschap een kasteel tegen? De kans is groot dat er in de buurt een ijskelder is.

teksten

GROEP 2

Wordt de ijskelder nog gebruikt?

Door de opkomst van de diepvriezer en de koelkast, wordt de ijskelder sinds de jaren 1930 niet meer gebruikt om ijs te bewaren.

Nu heeft de kelder een nieuwe functie. Sedert de jaren 1970 is de ijskelder een overwinterplaats geworden voor vleermuizen. Vanaf oktober-november tot in maart houden de vleermuizen een winterslaap. Ze slapen het liefst in een donkere, stille en vochtige ruimte en vinden de oude ijskelder daarom een ideale plek.

Kan jij een leuke naam bedenken voor dit vleermuizenhotel?



Vleermuizen zijn geen vogels en ook geen muizen. Het zijn de enige zoogdieren die echt kunnen vliegen. Ze vormen een aparte groep die we de handvleugeligen noemen omdat ze vliegen met hun handen. Tussen hun romp, vingers, achterpoten en staart is een dunne vlieghuid gespannen.

Op de foto ziet de vleermuis er erg groot uit maar als je ze slapend op je hand zou leggen, is ze niet meer dan zo'n 5 cm groot.

Vleermuizen zijn nachtdieren. Omdat ze vooral 's nachts actief zijn wanneer het donker is, vertrouwen vleermuizen volledig op hun gehoor bij het vliegen en het jagen. Vleermuizen kijken als het ware met hun oren. Daarom hebben ze ook zo'n grote oren. Ze stoten korte geluiden uit, die weerkaatsen tegen alles wat zich in de omgeving bevindt: huizen, palen, insecten ... Aan de hand van de teruggekaatste geluiden kunnen ze de afstand, snelheid en richting van het voorwerp of de prooi bepalen en zo veilig vliegen. De geluiden van vleermuizen zijn zo hoog dat wij ze niet kunnen horen.

Wereldwijd zijn er zo'n 1150 verschillende soorten vleermuizen bekend. In Vlaanderen is het aantal soorten beperkt tot 21. Vier van die soorten komen hier in Lubbeek heel dikwijls voor: de franjestaart, de grootoorvleermuis, de baardvleermuis en de brandtsvleermuis.

De grootoorvleermuis heeft echt wel hele grote oren.



In Lubbeek vinden ze het wel fijn dat de ijskelder als vleermuizenhotel gebruikt wordt. De kasteel eigenaar Baron Didier Gillès de Pélichy en de verenigingen Natuurpunt en Regionaal Landschap Noord-Hageland willen de dieren goed verzorgen en restaureren in 2007 de ijskelder. Als afwerking werd een speciale toegangsdeur geplaatst, met aangepaste openingen om de vleermuizen vrij te laten in- en uitvliegen.

Vleermuizen spreken tot de verbeelding. Door hun nachtleven worden ze vaak in verband gebracht met het kwaad.

Ken jij griezelige verhalen waar vleermuizen in voorkomen?

Draai aan de 3 rollen. Welke figuren en voorwerpen zie je? Bedenk hiermee een verhaal. Is jouw verhaal eng of juist heel vrolijk?

teksten

GROEP 3



1 maart 2012

Vandaag leerden we op school een oud volksverhaal. Over een donker wezen dat de mensen in het oude Lubbeek veel schrik heeft aangejaagd. De mensen noemden het de Slabbaert. Het begon allemaal toen - ook weer volgens dat oude verhaal - een pastoor vermoord werd met een bij. Na dit voorval zijn er heel wat rare dingen gebeurd. Verschillende lijken werden gevonden. Telkens met een open wonde in de hals maar geen spoor van bloed. Ook veel klein vee zoals kalveren, geiten en schapen werd in de wei voor dood achtergelaten. Men zei toen dat de Slabbaert op rooftocht was geweest. De mensen dachten dat de Slabbaert de moordenaar was van de pastoor. Gelukkig is de Slabbaert verdwenen. We moesten van de juf de Slabbaert tekenen, zoals wij dachten dat hij eruit zag. Ik tekende een hele enge, grote vampier. Met een grote mantel aan in de vorm van een vleermuis. Brrrr... ik heb nog schrik als ik eraan denk. Gelukkig was het maar een oud volksverhaal. Hopelijk droom ik er niet van. Dit is de tekening die ik maakte van de Slabbaert. Griezellig hé.

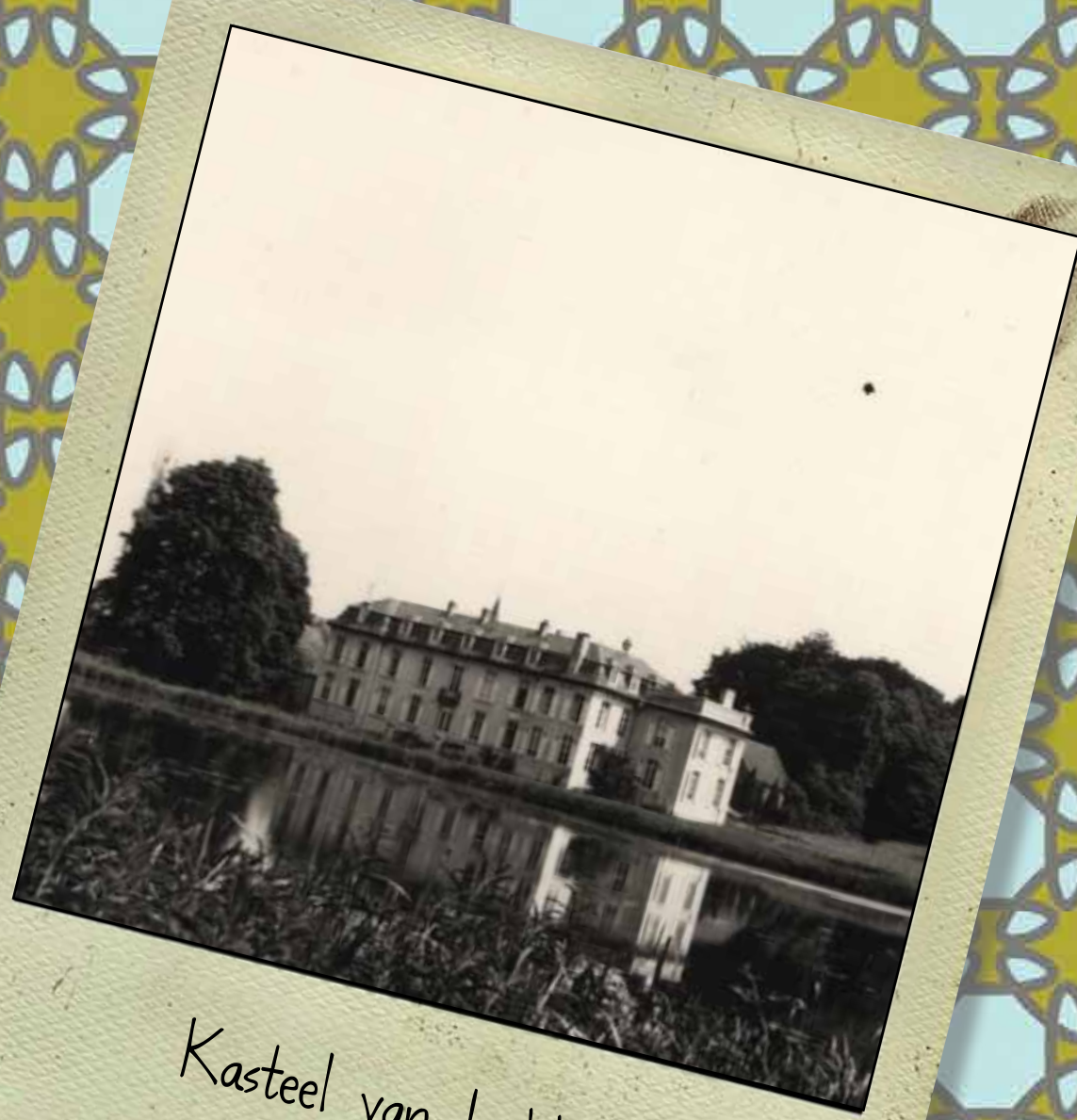
29 augustus 1938

Dit weekend was het groot feest in het park van het kasteel van Lubbeek: een Vlaamse kermis. Ze maakten er zelfs reclame voor met een mooie affiche. Het was leuk spelen en genieten van allerlei lekkernijen. Ze hebben ook ijsjes uitgedeeld. Dat was nieuw voor mij. Ik had het nog nooit gegeten. Ijs wordt dan ook niet elke dag gegeten maar slechts wanneer het feest is.



[1850]

Het is weer zover. De vijver rond het kasteel is bevroren. Het harde werk kan beginnen. Met 30 man worden we elk jaar opgetrommeld om het ijs uit te kappen en te zagen en naar de ijskelder te brengen. Wat een karwei. Er lijkt geen einde aan te komen. Ik ben altijd blij als ik even de 'watergooier' mag zijn. Dan moet ik tussen de verschillende lagen ijs, een beetje water gieten zodat de verschillende blokken aan elkaar vast vriezen. Maar dat rustige werkje mag je nooit lang doen. Ik ben kapot, ik voel mijn rug niet meer. Hopelijk slaap ik goed!



Kasteel van Lubbeek

[1923]

Jef was vandaag ziek. Hij bleef maar zweten. Vandaag is de dokter geweest. Hij had een groot boek bij waarin stond dat je een zak ijs op het hart moet leggen van de patiënt die koorts heeft. De dokter zei dat ik naar de parkwachter moest gaan. Die zou mij ijs geven van de ijskelder. Dat zou het beste helpen. Nog nooit was ik zo dicht bij het kasteel geweest. Ik stak mijn haar goed en trok mijn beste mantel aan. De man gaf mij inderdaad wat ijs in een emmertje. Ik moest niets betalen. Thuis wikkelde ik het ijs in een doek en legde het op Jef's hart. Het hielp gelukkig. Wat een spannende dag!

Compressen voor het hart

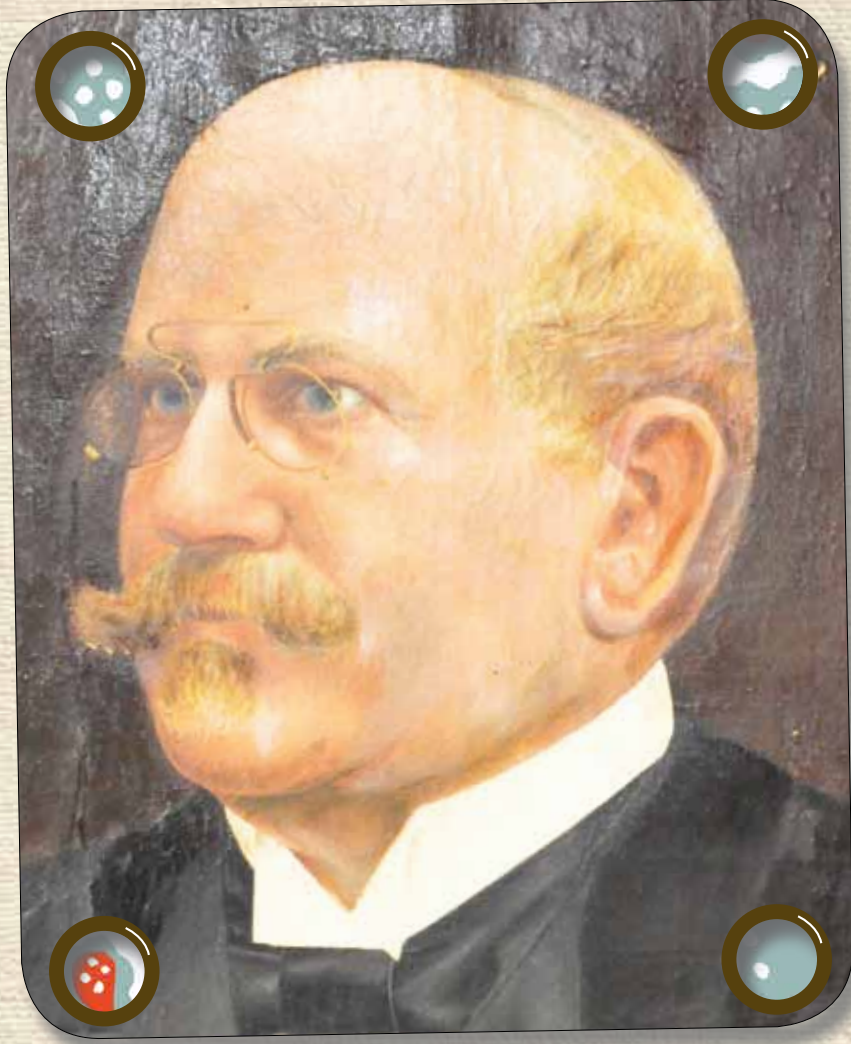
Dit compress dient voor de hartstreek (c) tusschen de tweede en de zesde rib en tusschen het borstbeen en 1 cm. rechts van de linkerborsttepel. Het compress moet groot genoeg zijn om rondom heen meer dan 2 cm. van deze



Fig. 11. — Beschermend compress voor hart-compres

oppervlakte te bedekken. De beste temperatuur is gewoonlijk 15-16°C. Het compress moet middelmatig uitgewrongen, licht bedekt en vernieuwd worden zoodra zij warm wordt, dat wil zeggen om de 15 à 20 minuten, tenzij men het vangt door een zak ijs, — hetgeen praktischer is, — terwijl een flanel den omvang van de koude toepassing beperkt. (Zie fig. 11).

Het hart-compres kan worden toegepast in gevallen van lage koorts en bij hartziekten. In geval van aanhoudende toepassing, moet men om de 15 of 20 minuten de plaats met de hand wrijven, totdat zij rood wordt.



NAAM: de T'Serclaes
de Wommersom

VOORNAAM: Everard

GEBORTE DATUM: 21/10/1844

GEBORTE PLAATS:
Sint-Joost-ten-Node

BEROEP: Advocaat en
kasteelheer

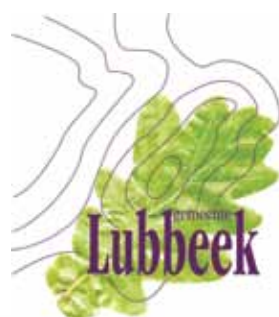
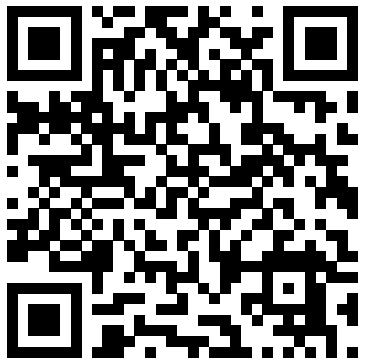
STERF DATUM: 28/10/1903

OVERLEDEN TE: Lubbeek

ZIJN LEVEN: Everard de T'Serclaes de Wommersom woonde op het kasteel van Lubbeek. Aan zijn naam kan je zien dat hij uit een oude adellijke familie komt. Net als zijn vader was hij erg godsdienstig. Hij vernam dat er ooit een oude kapel in Lubbeek stond maar dat die afgebroken was. Dat verhaal ontroerde hem en hij nam het initiatief om een nieuwe kapel te bouwen. Die nieuwe kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek werd ingewijd in 1891.

In de kapel kan je nog een glasraam zien waarop het wapenschild staat van de familie de T'Serclaes de Wommersom en haar leuze Fortiter et Fideliter. Dat is Latijn en het betekent Sterk en Trouw.

Nog niet genoeg
van de ijskelder?
Ontdek hier nog
wat extra!



Heemkundige kring Libbeke



Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling:
Europa investeert in zijn platteland.





ERF GOEDLEERPAD
LUBBEEK
DE KAPEL

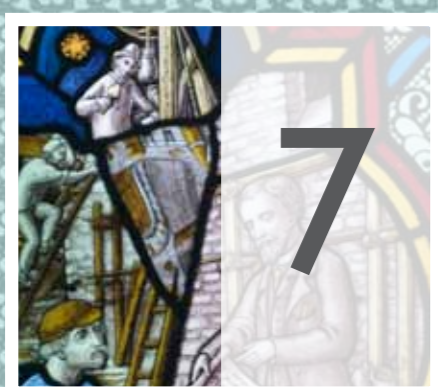
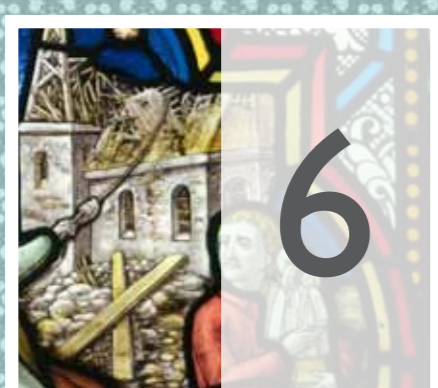
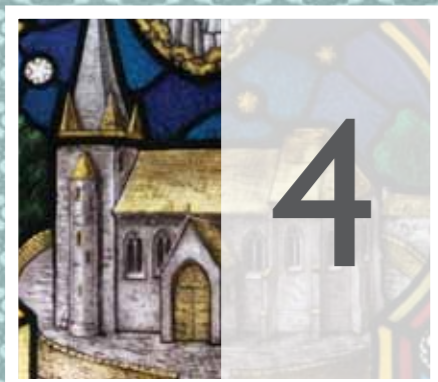
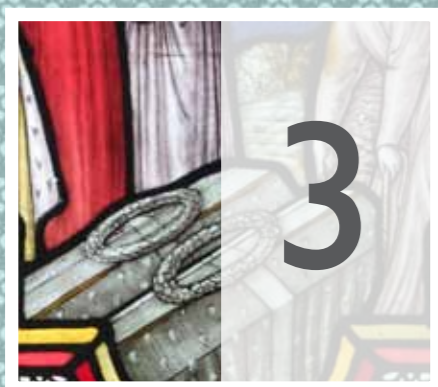
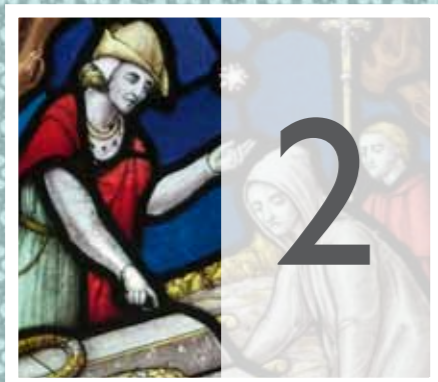
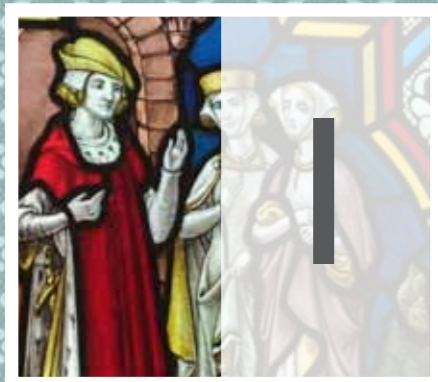


teksten

GROEP 1

Op de prachtige plek waar we hier staan, zie je de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek. Er bestaat een mooie legende die vertelt waarom deze kapel hier werd gebouwd. Een legende is een verhaal over Maria, Jezus of een heilige. Er gebeurt een wonder of mirakel in.

Wil je de legende van de kapel kennen, draai dan aan de filmrol.



We zijn in het midden van de 14de eeuw. Ridder Jan Van Kraaiwinkel woont met zijn vrouw en twee dochters in het hof van Kraaiwinkel. De dochters vereren Onze-Lieve-Vrouw en bidden elke dag meermaals tot haar.

Tot op een dag het noodlot toeslaat. Beide dochters sterven in juli van het jaar 1341, op dezelfde dag. De vader van de meisjes is ontroostbaar. De lichamen worden in twee kisten naar hun laatste rustplaats in Binkom gedragen.

Plots breekt er een hevig onweer uit. Op bevel van de vader worden de kisten onder twee eiken gezet waar de lijkstoet schuilt onder het breed gebladerte. Even plots als het begon, stopt het met regenen. Men wil de tocht verder zetten, maar wat men ook probeert, niemand krijgt de kisten in beweging. De doodskisten lijken aan de grond vastgenageld.

De ridder brengt de nacht in gebed door, bij de twee doodskisten. Die nacht krijgt hij in een droom de opdracht om op deze plek een kapel te bouwen ter ere van Onze-Lieve-Vrouw.

Hij laat een kapel bouwen met daarin een beeld van Onze-Lieve-Vrouw. De meisjes worden begraven in een graftombe in de kapel. Al snel blijkt dat Maria voor mirakels zorgt. Zieke mensen worden hier genezen. Van heinde en verre komen mensen de kapel en het beeld bezoeken, hopen op een wonder.

De kapel wordt verkocht in 1812 aan Louis Vanden Berghe de Binckum. Hij wil de kapel afbreken. Hierop komt zwaar protest van alle inwoners van Lubbeek. Niets kan baten, de kapel wordt afgebroken in 1816. Het miraculeuze beeld kan gelukkig gered worden en wordt feestelijk overgebracht naar de kerk van Lubbeek.

Bijna 75 jaar na de afbraak van de kapel wordt de eerste steen gelegd voor een nieuwe kapel in 1890. Het is deze kapel die hier nu nog altijd staat.

Als de nieuwe kapel klaar is, wordt het miraculeuze beeld van Onze-Lieve-Vrouw met veel feestplezier teruggebracht van de kerk naar de kapel.

Ga zeker een kijkje nemen in de kapel, daar kan je deze legende ook zien op de acht glasramen. Kan jij het verhaal nog vertellen? Kan je ook lezen op welke dag in juli het mirakel plaatsvond?

De legende van de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek is heel oud. We weten daarom niet goed of alles wel echt is gebeurd. Zo heeft er zeker een familie Van Kraaiwinkel geleefd in Lubbeek. Maar we weten niet goed of ridder Jan Van Kraaiwinkel echt heeft bestaan. Er zijn geen brieven of andere papieren bewaard waarin we over hem kunnen lezen. Misschien hebben we die papieren nog altijd niet gevonden?

teksten

GROEP 2

Tot op vandaag blijft de miraculeuze kracht van het Onze-Lieve-Vrouwebeeld gelovigen aantrekken. De kapel wordt ook nu nog bezocht door mensen van heinde en verre.

Waarom komen mensen naar hier?

Sommige mensen komen hier op **bedevaart**. Een bedevaart is een reis die je onderneemt naar een wondere plek of bedevaartsoord. Mensen doen dit uit eerbied voor Onze-Lieve-Vrouw. Ze willen Maria danken of om hulp vragen. Voor zichzelf of voor een familielid of vriend. Mensen gaan ook op bedevaart om na te denken over het leven. Ze zoeken de stilte op.

FOTO'S: THEEMKUNDIGE KRING LUBBEKE



Heb jij de **processie** van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek al eens gezien? Elk jaar op de eerste zondag van juni wordt de redding van het Onze-Lieve-Vrouwebeeld herdacht.

Het Onze-Lieve-Vrouwebeeld wordt vanuit de kapel naar de kerk gedragen, waar het een week blijft. Dit gebeurt in een plechtige **processie of feestelijke stoet**.

De processie maakt deel uit van een **octaaf of 8 dagen durend kerkelijk feest**, van zondag tot zondag, ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek. De kerk en de straten worden voor deze 8 dagen feestelijk versierd en er zijn dagelijks misvieringen maar ook een picknick, bedevaarten en een lichtprocessie.



Vele mensen **komen hier ook om te bidden**. Zij kijken het beeld vaak aan. Het lijkt alsof ze rechtstreeks tegen Onze-Lieve-Vrouw of Maria spreken. Iedereen heeft wel een eigen reden om te bidden. *Waarvoor zou jij bidden?*

Sommigen bidden tot Onze-Lieve-Vrouw om niet langer blind te zijn, om te slagen voor een examen, om snel te genezen ... Maar soms wil men Onze-Lieve-Vrouw ook gewoon bedanken voor haar hulp. Dan hangt men een bedankingsplaatje aan de muur. Je noemt zo'n plaatje een **ex voto**.

Zie je de **ex voto's** hangen aan de muur van de kapel? Er hangen er bijna 300. Weet je voor welke wonderen men hier wil bedanken? Kan je ze allemaal lezen? Sommige **ex voto's** zijn in andere talen geschreven. Dit bewijst dat bedevaarders ook vanuit het buitenland naar Lubbeek reizen!

Puzzel de details van de ex voto's terug samen en zoek op de muur het volledige plaatje.

teksten

GROEP 3

[1750]

Ik hoorde dat Lubbeek het derde huis van Maria is. Na Halle en Scherpenheuvel is dit dorp het belangrijkste bedevaartsoord. Daarom besloot ik op bedevaart te gaan naar Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek. In mijn gebeden tot Onze-Lieve-Vrouw heb ik gevraagd om mijn groot gezin te beschermen. Onderweg kwam ik heel wat andere pelgrims tegen. Ik nam voor mijn gezin als herinnering een gewijd vaantje mee. Dit is een soort vlaggetje dat dient als geluksbrenger. We zullen er onze woning mee versieren. Ik denk dat we het in de stallen zullen ophangen, zodat ook het vee beschermd is.

[16de eeuw]

Mijn vrouw is ziek. Ze is verdrietig. Soms weent ze en roept ze hard. Ik weet niet goed wat er met haar aan de hand is. De mensen zeggen dat ze bezeten is door de duivel. De pastoor raadt mij aan om eens naar de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek te gaan. Daar zijn nog mensen genezen van hun bezetenheid. Morgen vertrekken we. Ik hoop dat mijn vrouw geneest.



Kijk eens goed naar dit detail uit het oude bedevaartvaantje. Je ziet daar hoe een bezeten vrouw wordt genezen. Twee boze geesten met hoorns en vleermuisvleugels verlaten haar.



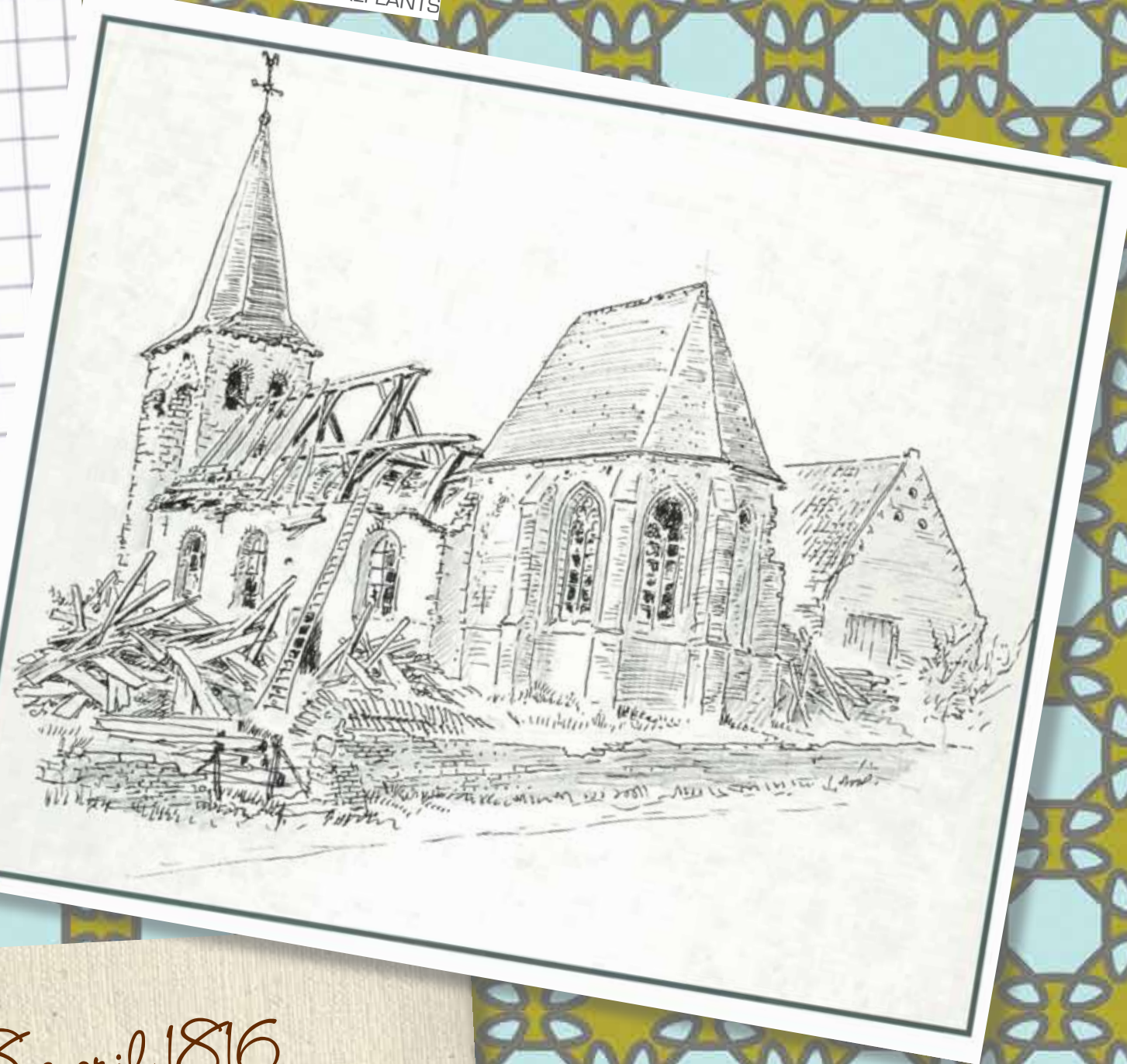
21 januari 1816

Als burgemeester van Lubbeek moet ik mijn verantwoordelijkheid opnemen. Het plan dat de familie Vanden Berghe de Binckum heeft om onze kapel af te breken is een ware schande. Ik besloot gisteren een brief te schrijven naar de Minister van Godsdienst. In naam van alle inwoners van Lubbeek! Ik legde uit waarom de kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek zo belangrijk is voor de gemeente. Ze verschaft aan de onderpastoor een deel van zijn loon en iedere eerste zondag van de maand zijn de gelovigen aanwezig in de kapel. Ze wordt drukbezocht en er kan wel 600 man in! Ik beloofde zelfs de verkoopprijs terug te betalen aan Louis Vanden Berghe de Binckum. Heel wat parochianen hebben hier al een gift voor gedaan. Hopelijk krijg ik nog een antwoord voordat ze starten met de afbraak.

Philippus Jacobus Scheys



TEKENING: JACQUES HALFLANTS



8 april 1816

Mijn werkvolk is ondertussen gestart met de afbraak van de kapel. Het afdak hebben ze al neergehaald. Wat zijn we blij met het vele hout! Ik zou graag de grote kast achteraan ook willen stukslaan voor het hout. Het onnozlg volk hier verzet zich tegen de afbraak. Hoe onderwets toch om zo vast te hangen aan tradities en aan dit gebouw. Ze kwamen zelfs vragen of hun kinderen hier hun communie nog konden doen, in mei! Deze dorpsbewoners zijn zo bijglovig! Ze zullen zeker boos zijn wanneer we de beenderen uit het graf van die twee dochters zullen verstrooien. Je weet wel, die twee meisjes uit die legende. Morgen is de grootste afbraakdag. We zullen dat kapelletje eens gauw met de grond gelijk maken zodat ze nooit meer zin hebben om het terug op te bouwen!

J. Vander Monde



NAAM: Vermeyleylen

VOORNAAM: Frantz

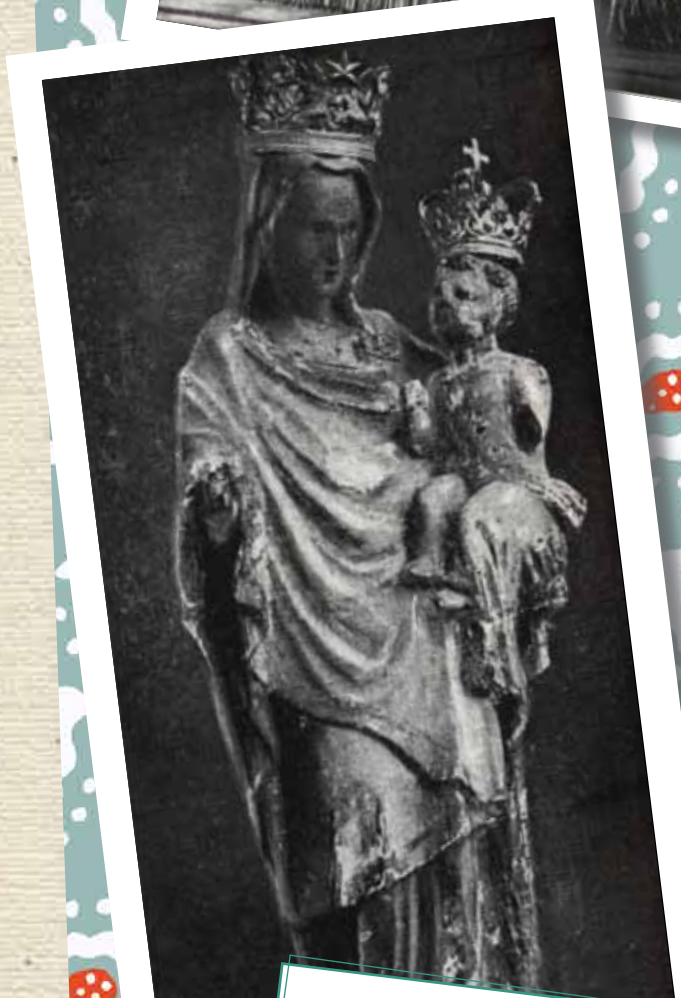
GEBOORTEDATUM: 25/11/1857

GEBOORTEPLAATS: Leuven

BEROEP: Beeldhouwer

STERFDATUM: 18/12/1922

OVERLEDEN TE: Leuven



Zie je de verschillen tussen dit oorspronkelijke beeld en het beeld van Vermeyleylen?

ZIJN LEVEN: Frantz Vermeyleylen was net als zijn papa een beeldhouwer. Hij maakte beelden voor het stadhuis van Leuven. In 1890 maakte hij een houten kopie van het eeuwenoude Onze-Lieve-Vrouwebeeld in de kapel van Lubbeek.

Het beeld van Frantz Vermeyleylen heeft nooit echt in de kapel gestaan. Zijn beeld was bestemd voor de Sint-Martinuskerk van Lubbeek. Het beeld van Frantz Vermeyleylen lijkt een beetje op het oorspronkelijke beeld maar toch niet helemaal. Een belangrijk verschil is zeker dat Maria en Jezus bij het oorspronkelijke beeld maar 1 arm hadden. Hun andere arm was afgebroken. Dat had men opzettelijk gedaan om het beeld gemakkelijker een kled te kunnen aandoen.

Het oorspronkelijke Onze-Lieve-Vrouwebeeld dat eeuwenlang in de kapel heeft gestaan, werd jammer genoeg gestolen in 1974. Het huidige houten beeld dat je nu kan zien in de kapel, werd in 1985 gemaakt door de beeldhouwer Mathot.

Nog niet genoeg van de kapel? Ontdek hier nog wat extra!





ERF GOEDLEERPAD
LUBBEEK
DE PASTORIE



teksten

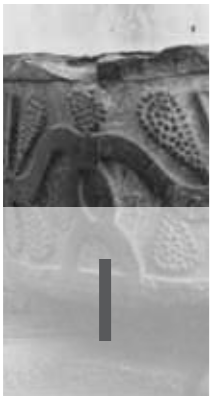
GROEP 1

In het woord pastorie herken je het woord 'pastoor'. De pastorie is dan ook de woning van de pastoor. Deze pastorie werd gebouwd in 1757 en verving een oudere pastorie die op dezelfde plaats stond. Het is een groot huis want de pastoor was een heel belangrijke figuur in het dorp. De pastoor ging de gelovigen voor tijdens de misviering. Hij gaf uitleg bij de bijbel en diende de sacramenten toe.

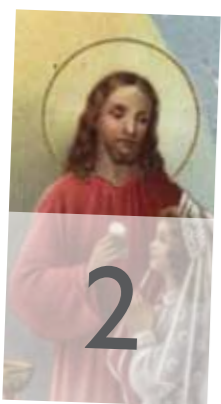
De pastoor moest zich wel aan een aantal strenge regels houden wanneer hij buitenkwam. Zo mocht hij niet roken, geen dames een hand geven en niet naar een huwelijksfeest gaan. Dat lijkt geen lachertje maar pastoor zijn had ook een aantal voordelen. Je kreeg bijvoorbeeld vaak cadeaus van de dorpelingen. Zo was het beste stuk van het varken altijd voor de pastoor.

Weet jij welke taken een pastoor had toen hij hier op de pastorie woonde?
Draai aan de schijf, kijk naar de foto's en ontdek ze allemaal.

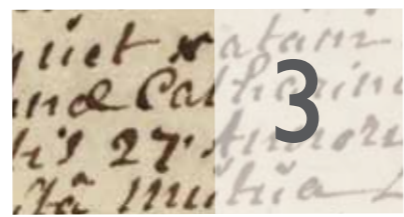
FOTO: KIKI RIPA, BRUSSEL



De pastoor begeleidt de mensen in het dorp bij enkele belangrijke momenten in hun leven. Hij dient dan een sacrament toe. Een erg belangrijk sacrament is de doop. Deze oude doopvont staat in de Sint-Martinuskerk van Lubbeek. Ze is al heel oud en stamt uit de middeleeuwen. Op de doopvont staan allerlei rare dieren afgebeeld. Ze zien er een beetje gevaarlijk uit. Dat zag je vaker op doopvonten. Hiermee wilde men zeggen dat een doop je wilde beschermen van het kwade.



Nog een belangrijk sacrament is het vormsel. Daarmee bevestig je je doop. Net als vandaag deelden ook vroeger de kinderen een communieprentje uit bij hun vormsel.



De pastoor schrijft in dikke boeken op wie er gedoopt wordt, wie trouwt en wie begraven wordt. En dat doet hij al vanaf de 16de eeuw. Hij schrijft trouwens in het Latijn.

FOTO: COPYRIGHT: JOS HALSBERGHE

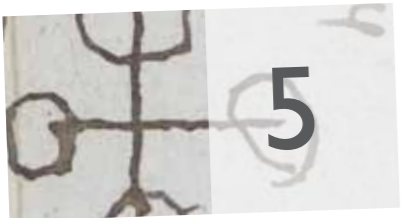


De pastoor helpt de mensen in het dorp. Hij gaat bijvoorbeeld op ziekenbezoek, maakt een praatje met de mensen, geeft de dorpelingen hoop en troost of zoekt naar geld bijvoorbeeld om kinderen te laten verder studeren.

God. Elk zwaar vrijwillig, tegen God, tegen den plichten-van-staat. IS de m! Leef ernaar! 6
ien Zondag zonder H. Mi
ft de doodsklok niet over

Alle dagen draagt de pastoor een mis voor in het Latijn. Hij staat met zijn rug naar de mensen in de kerk. Alleen tijdens de preek spreekt hij hen rechtstreeks aan in het Nederlands. Hier kan je een stukje van een preek lezen uit 1944.

FOTO: RIJKSARCHIEF LELUVEN

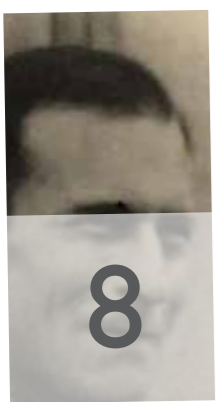


Iedereen kijkt op naar de pastoor omdat hij kan lezen en schrijven. Vroeger waren er maar weinig mensen die lang gestudeerd hadden. De leerplicht werd pas ingevoerd in 1914. Nog vroeger in de tijd waren er veel mensen die ook hun naam niet konden schrijven. Ze zetten een kruisje of een ander symbool in plaats van hun naam. Kijk maar naar de foto. De pastoor helpt hen met hun brieven of belangrijke papieren.

FOTO: ARCHIEF KERKFABRIEK LUBBEK SINT-MARTINUS



Dit is een graf van een pastoor van Lubbeek. Op het grafteken zie je een miskelk en een hostie. De pastoor gaat voor in de eucharistie en spreekt bij het breken van het brood en het delen van de wijn de woorden uit die Jezus heeft uitgesproken. Als je op een graf het symbool van een miskelk en een hostie ziet, dan mag je er zeker van zijn dat het een graf van een priester is.



Je merkt hoe druk de pastoor het had. Hij kon dus best nog wel wat hulp gebruiken. Wie woonde er nog in de pastorie? De meid of juffrouw was de rechterhand van de pastoor. Ze werkte in de grote bloemen- en groentetuin, kookte, waste de kleren, ontving de neefjes en nichtjes van de pastoor die op vakantie kwamen... De onderpastoor is een pastoor in opleiding. Als hij alles heeft geleerd, wordt hij zelf verantwoordelijk voor een eigen kerk en een eigen dorp. Op de foto zie je pastoor Rodhain. Hij was zo'n onderpastoor in Lubbeek. Hij stierf in een concentratiekamp tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Er is een gedenksteen voor hem geplaatst in het poortgebouw van de pastorie. Kan je de steen terugvinden?

teksten

GROEP 2

Eigenlijk zijn de taken van een pastoor nu niet zo verschillend van de taken die hij vroeger had. Hij gaat nog altijd voor in gebed en gezang en dient nog steeds de sacramenten toe. Wat wel veranderd is, is dat hij niet meer in deze pastorie woont. De huidige pastoor van Lubbeek is bovendien niet alleen meer de pastoor van Lubbeek maar ook nog van vele andere parochies.

De pastoor van Lubbeek woonde hier tot 1 oktober 1970. Hier kom je te weten hoe de pastorie eruit zag toen de eerste pastoor hier woonde. Sluit je ogen en vraag iemand voor te lezen. Wandel in je verbeelding mee door de benedenverdieping van de pastorie toen de pastoor er nog woonde. Let goed op. De info heb je nodig voor de volgende opdracht.

We bellen aan bij het poortgebouw. Bovenaan in de poort zie je een steen met een Latijnse tekst en een wapenschild. Carpe Rosas betekent Pluk de Rozen. De meid brengt ons door de voortuin vol bloemen tot aan de voordeur van de pastorie. We worden binnengelaten in het salon. Wat een mooi behangpapier hier! We zien er planten, bloemen en vogels op geschilderd. De pastorie heeft zelfs nog een tweede salon.

De pastoor is erg vriendelijk en toont ons zijn portret dat boven de schouw hangt. Hij vertelt ons ook over het prachtige houtwerk in huis. Dat werd, net zoals de steen op de poort, gemaakt in de abdij van Park in Heverlee. De pastoor zorgt ook voor zijn eigen producten. Hij heeft een groentetuin en de meid bakt het brood in het bakhuis.

Wanneer we doorwandelen naar de achterkant van het huis, komen we in die groentetuin. Je ziet dat hier de muur doorloopt. Rond het huis en de tuin is een muur gebouwd voor de veiligheid. Er staat een schuur in de tuin. Het is de tiendenschuur. Hier worden de tienden bewaard. De tienden zijn een soort belasting die de mensen moeten betalen aan de pastoor. Vaak is dat het tiende deel van de oogst of van het graan. Vandaar de naam tiende.

Onze tijd is om. Horen jullie ook de klok uit het kleine torentje? De pastoor en onderpastoor moeten nu de misviering voorbereiden. Jammer dat we de mooie houten trap naar boven niet hebben genomen!

Denk je dat ze er nog steeds zo uitziet vanbinnen? Ga gerust eens langs tijdens de openingsuren van de bib.

Vanaf 1983 wordt de pastorie gebruikt als bibliotheek. Een gebouw dat uiteindelijk voor iets anders gebruikt wordt dan waar het oorspronkelijk voor bedoeld was, noem je een herbestemd gebouw.

Wist je dat ook het gemeentehuis van Lubbeek vroeger een ander gebouw was? Het was eerst een school.



Vind jij nog een andere herbestemming voor de pastorie? Wat zou je er graag van maken zonder iets aan de buitenkant zelf te veranderen? Die is namelijk beschermd. Je mag er dus niet zomaar iets aan veranderen. Zie je het blauwwitte plaatje met beschermd monument erop? Het hangt aan het poortgebouw.

Draai aan de rollen. Bovenaan lees je een groep mensen die het gebouw kan gebruiken, onderaan een thema waarvoor ze het kunnen gebruiken. Verzin een leuke combinatie.

1757

Ik ben vereerd dat abt Ferdinand de Loyers, het hoofd van de Parkabdij van Heverlee, me vroeg om een pastorie te bouwen in Lubbeek. Ik denk dat ik de pastorie van Lubbeek zal bouwen zoals de pastorie van Korbeek-Lo. Ik zal de abt eens meenemen naar Korbeek-Lo. Dan kan hij met eigen ogen zien hoe ik de pastorie hier in Lubbeek wil bouwen. Alleen het beste is goed genoeg! Daarom wil ik dat het eikenhout en dennenhout gehaald wordt uit de bossen van de abdij. Alle deuren en vensters moeten ook komen vanuit de abdij. Ik zal tegen de timmermannen en metsers zeggen dat ze goed hun best moeten doen. Dan zullen ze zeker bier krijgen van de abdij, als deel van hun loon. En wie weet, als de abt tevreden is, mag ik misschien nog ergens een pastorie bouwen?

Architect Jacobus Antonius Hustin



De pastorie van Korbeek-Lo.

1751

Vandaag kreeg ik een brief van de deken, een belangrijke man binnen de Kerk. Die vroeg me weeral om een lijst te maken van alles wat hier in huis staat. Ik heb de kopij hier in m'n dagboek bewaard om te bewijzen dat ik me niet vergist heb. Stel dat hij komt controleren! Wanneer ik alles zo opschrijf, beseft ik dat ik echt niets te kort kom. Hopelijk zegt de deken niets over de grote eiken bibliotheekkast die ik heb. In mijn vrije tijd lees ik nu eenmaal erg graag. En trouwens, er zijn er die erger doen! Pastoor Adrianus wil alleen met zilveren bestek eten en uit zilveren bekers drinken. Ook één van m'n voorgangers liet het breed hangen. Ik vond zijn lijst met spullen terug. Pastoor Simon Van Thienen was duidelijk trots op zijn uiterlijk. Hij had wel een heel uitgebreide kledingkast. Ik daarentegen ben bescheiden. Bij de huisraad nam ik ook al m'n wapens op. Ze'n rijke pastorie zou wel eens door dieven bezocht kunnen worden.

Pastoor Libertus Kruger

FOTO FAMILIARCHEF MARCEL DUNICQ



Ook Armand Van Nerum, pastoor van Lubbeek van 1922 tot 1926 had een grote bibliotheek in de pastorie.

21 april 1694

Ik voel mijn einde naderen. Mijn lichaam is erg moe maar m'n hoofd is nog helder. Ik heb pastoor Franciscus Lansswert, met wie ik in de pastorie woon, vandaag gevraagd om mijn testament te schrijven. In mijn testament vertel ik wat er moet gebeuren na mijn dood. De rokken, schorten, schoenen en kousen in mijn kleerkast heb ik mooi per kleur gesorteerd. In mijn slaapkamer staat ook nog een bed met een eigen kussen. De ijzeren potjes en ketels heb ik op tafel gezet. Daarnaast legde ik mijn kerkboek met zilveren slotjes en mijn paternoster. Meer bezit ik niet. Meer kan ik niet verdelen onder mijn familie en vrienden. Eigenlijk vind ik het verdelen van deze paar spullen niet zo belangrijk. Ik ben vooral bezorgd om wat er met mijn ziel zal gebeuren. Ik wil zeker zijn dat ik in alle rust naar de hemel kan gaan. Daarom vroeg ik de pastoor om heel duidelijk te schrijven dat ik in de kerk van Lubbeek begraven wil worden. Ik weet dat dit een speciale wens is. Normaal worden alleen de belangrijkste mensen in de kerk begraven, de anderen rusten op het kerkhof. Het is echter mijn grootste wens om in deze prachtige kerk voor eeuwig te slapen. Pastoor Lansswert zal er wel voor zorgen.

Elisabeth Van Schoonderhaegen, meid van de pastoor



NAAM: de Loyers

VOORNAAM: Ferdinand

GEBOORTEDATUM: 13/01/1706

BEROEP: Pastoor en abt

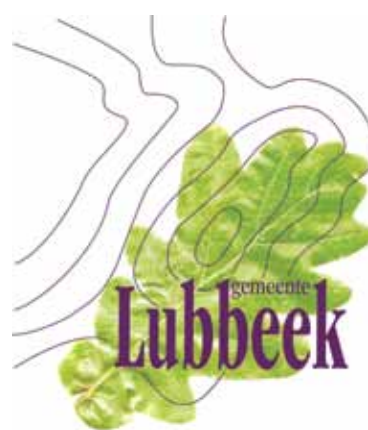
STERFDATUM: 15/02/1762

ZIJN LEVEN: In 1731 werd hij tot priester gewijd en in 1753 werd hij pastoor van Korbeek-Lo. In 1756 werd hij de abt, het hoofd van de abdij van Park in Heverlee. Ferdinand de Loyers was de 37ste abt. Je kan eigenlijk zeggen dat de abt de baas was van de pastoor van Lubbeek. Het was ook tijdens zijn ambtsperiode dat de pastorie van Lubbeek gebouwd werd. De werken begonnen in juni 1757 en in december was alles al klaar. Hij was erg trots op de pastorie. Dat kan je zien aan zijn wapenschild dat hij liet in metselen in het poortgebouw.

Het wapenschild draagt de lijfspreuk Carpe Rosas. Dat is Latijn en het betekent: Pluk de rozen.



Nog niet genoeg van de pastorie? Ontdek hier nog wat extra!



Heemkundige kring Libbeke





ERFGOEDLEERPAD

LUBBEEK

DE KERK EN

HET KERKHOF



teksten

GROEP 1

Weet jij hoe deze kerk heet?

Draai aan het wiel en ontdek hoe de kerk door de eeuwen heen veranderde.

De Sint-Martinuskerk werd genoemd naar de Heilige Martinus die leefde in de 4de eeuw. Binnen in de kerk hangt een mooi schilderij waarop je hem ziet. Het is een kopie van een schilderij dat de beroemde Antoon Van Dijck maakte.



Zie je Martinus op zijn paard? Hij is gekleed als een Romeinse soldaat. Volgens de legende was Martinus 18 jaar oud wanneer hij zijn rode soldatenmantel deelde met een bedelaar. Dit verhaal wordt al eeuwenlang doorverteld omdat het zo'n mooi voorbeeld is van liefdadigheid en vriendschap. Door deze goede daad en de wonderen die Martinus verrichtte, werd hij na zijn dood heilig verklaard.



Zie je de tweede bedelaar? Hoe zou die zich voelen? (jaloerse en boze blik omdat hij geen stuk mantel krijgt)

De kerktoren

Lees hier het opstel dat een meisje schreef in 1943. Ze schrijft een verhaal over de kerktoren midden in Wereldoorlog II. Ze gebruikt soms oude woorden maar als je je best doet, snap je zeker wat zij vertelt.

Wat de Kerktoren mij vertelt.

Lubbeek, 2 december 1943.

Wij hebben hier in ons dorp een zeer ouden kerktoren. Vele geslachten heeft hij zien groeien en afsterven, alle gebeurtenissen bijgewoond, zowel droevige als blijde. Ieder groot feest wert ingeluid met blijde klokkenzangen.

De klokken luidden telkens wanneer er iemand gestorven was. Aan de manier waarop dit klonk, wist je of het een man of vrouw was die was overleden. Maar er waren ook blijde gebeurtenissen. Elk feest werd ingeluid door de klokken. De dagen voor Pasen was het stil. Dan waren de klokken vertrokken naar Rome. Met Pasen kwamen ze terug vol met eieren van chocolade.

Maar hij heeft ook vele brave mensen zien komen, die alle Zondagen, sommige alle dagen, de Heilige Mis bijwoonden en ter Heilige Tafel naderden. De kerktoren is onze trouwen kameraad. Hij herinnert ons aan de eeuwigheid. Eens ook zullen wij rusten aan zijn voeten die ons leerde te leven voor den Heer.



Klokken regelden het leven en nodigden iedereen uit om op zondag naar de mis te komen. De klokken luidden ook wanneer mensen moesten bidden. Overdag legden ze hun werk hiervoor neer. De kerktoren was een belangrijke tijdsaanduiding net als de zonnwijzer. Een zonnwijzer is een soort klok waarmee je met behulp van de zon de tijd kon lezen. Maar een zonnwijzer was niet zo nauwkeurig als een echt uurwerk.

Op de kerktoren zie je nog enkele metalen staven als restant van een oude zonnwijzer.

teksten

GROEP 2

Op dit kerkhof, rond de kerk, werden vroeger de doden begraven. Vroeger vond men het niet erg dat het kerkhof in het midden van het dorp lag. Nu mag dat niet meer en rusten de doden op de begraafplaats Bollenberg, buiten het centrum van Lubbeek. Men wil dat de doden ver van de huizen en van de levende mensen worden begraven. Zo wil men ziekten voorkomen.

Op de Bollenberg is het woord kerkhof vervangen door het woord begraafplaats. Weet je waarom? Omdat iedereen, gelovig of niet gelovig, op eenzelfde plaats begraven moet kunnen worden. Dan gebruik je dus best niet meer het woord kerk. Vroeger konden mensen die niet geloofden en niet gedoopt waren, niet zomaar gelijk waar op het kerkhof begraven worden. Er was wel een apart hoekje voor hen. Dat noemde men de geuzenhoek of hoek der verdoemden. Vandaag, op een begraafplaats, is het wettelijk verboden om een verschil te maken op basis van geloof.

Wanneer je rondwandelt op het kerkhof zie je dat er grote verschillen zijn tussen de graven. Zoals er ook grote verschillen zijn tussen de mensen wanneer ze nog leven. Sommige grafstenen zijn groot, andere grafstenen zijn heel klein.

Hierboven zie je de foto van een groot grafmonument. Kan je lezen van welke familie dit grafmonument is? Waaraan zie je dat het een rijke en belangrijke familie was? De familie Heps had genoeg geld om een echte kunstenaar, Ernest Joseph Victor Salu, te vragen om het familiegraf te maken. Ze woonden in het grote herenhuis op het dorpsplein. Nu is hun huis een apotheek.

Welke symbolen kan je allemaal zien op het graf?

De twee harten zijn de Heilige Harten van Jezus en Maria. Rond het Heilig Hart van Jezus hangt een doornenkroon, rond het Heilig Hart van Maria een roos. De twee harten zijn met elkaar verbonden door een stralenkrans.



Een engel knielt en buigt zijn hoofd uit verdriet. In de hand van de engel zie je een palmtak als symbool van onsterfelijkheid en verrijzenis. De palmtak verwijst naar Palmzondag toen Jezus op een ezel Jeruzalem binnenreed.



De fakkels worden naar beneden gehouden. De vlam van het leven wordt zo gedoofd.

Op de urne ligt een rouwsluier. Het doek valt over het leven.

De krans bestaat uit gedroogde bloemen. Bloemen verwelken en zijn een teken van de sterfelijkheid, de krans staat tegelijkertijd symbool voor het leven dat afgerond is als voor de eeuwigheid.

Het eiken- en laurierblad zijn christelijke symbolen voor de onsterfelijkheid en het geloof dat je verder leeft in de hemel. Weet je waarom ze de eik en de laurier kozen? Het blad van de laurier blijft altijd groen en het hout van de eik is heel hard en stevig.

Ga het grafmonument zoeken op het kerkhof. Weet je nog wat alle symbolen willen zeggen?



teksten

GROEP 3

7 december 1943

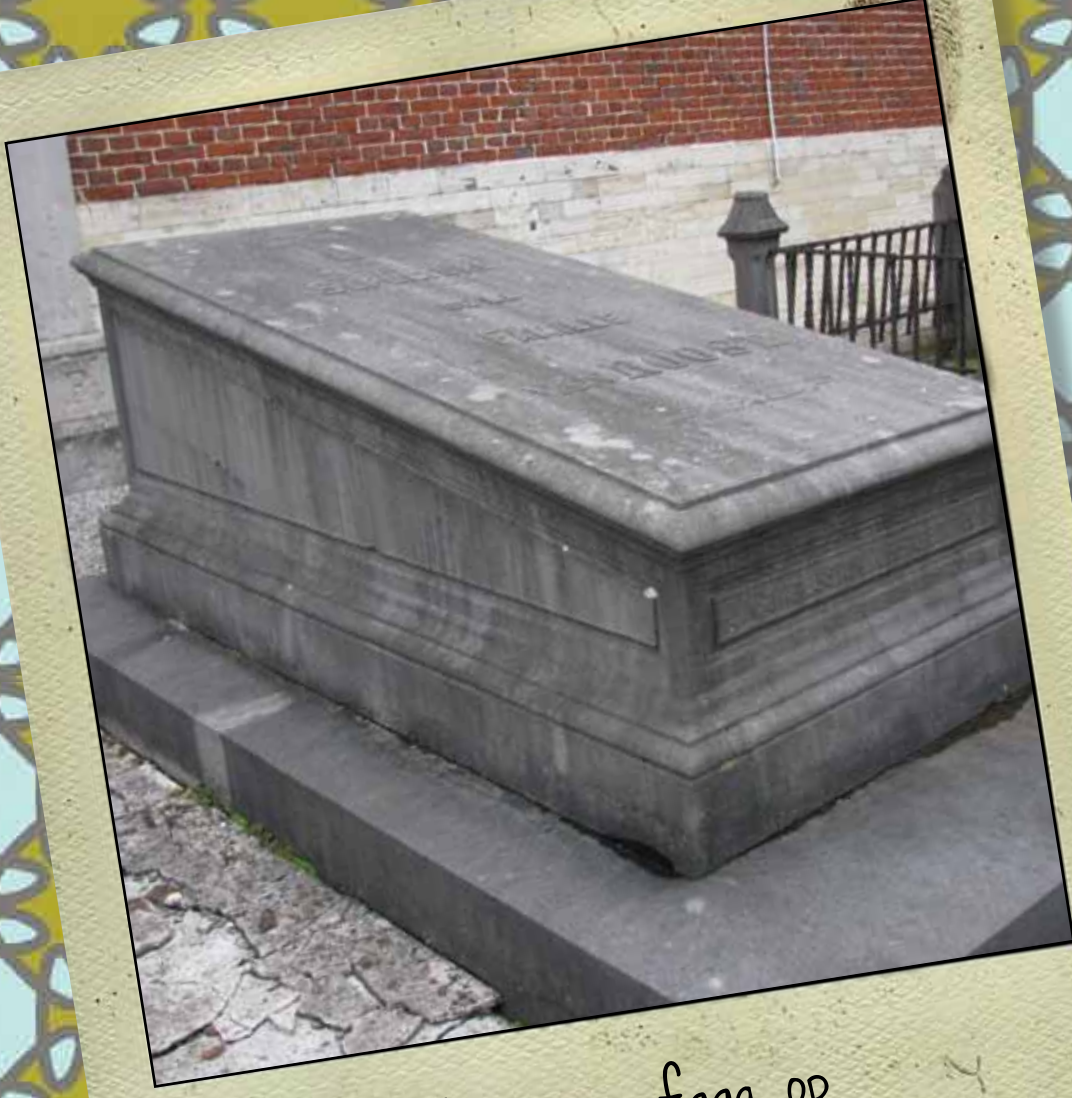
De Duitsers komen morgen onze klokken halen. Ze willen ze smelken en er wapens van maken. We zijn boos. Als protest gaan we heel de nacht de klokken laten luiden. En morgen gaan we op de klokken het volgende schrijven: "Aan de klokkendieven: Wie met de klokken schiet, wint de oorlog niet!"

FOTO: COPYRIGHT KIKIAPA, BRUSSEL



Een klok uit de kerk van Lubbeek

Kan je lezen wat de mensen erop schreven?



Een sarcofaag op het kerkhof van Lubbeek

[1890]

De mensen uit Lubbeek zeggen dat ik een goede steenkapper ben. Ik kan inderdaad alle soorten grafstenen maken. De eenvoudigste is een zerk, een platte grafsteen. Vorige week had ik wel een heel rare bestelling. Iemand wou als graf een sarcofaag, zoals in het Oude Egypte. Gelukkig konden we de vorm van zijn doods-kist maken. Ik heb soms wel wat last van concurrentie. Sedert kort zijn ijzeren kruisen in de mode en die kan ik niet maken als steenkapper.

25 april 1694

Ik heb een vreselijke rugpijn. Ik ben dan maar op bed gaan liggen met mijn dagboek erbij. Ik moest vandaag iemand begraven in de kerk van Lubbeek. Ja, je leest het goed. Niet op het kerkhof maar wel in de kerk zelf. Rijke en heel gelovige mensen willen inderdaad in de kerk zelf worden begraven. Zo dicht mogelijk bij God. Ik moest daarvoor de kerkvloer openbreken. Het stonk verschrikkelijk. Nu snap ik waarom ze soms spreken van rijke stinkerds.

Hier laat de meid van de pastoor opschrijven dat ze begraven wil worden in de kerk. Het geschrift ziet er helemaal anders uit dan nu. Kan je lezen wat er staat?

Dit staat er geschreven: "Inden eersten beveelt sij testatrix haere ziele aen Godt almachtich ende haer lichaem de geweyde aerde willende begraeven te worden in de kercke van Lubbeek recht over de communiebanck..."

Inden eersten Beveelt sij testatrix gader ziele aen Godt almachtich ende haer lichaem de geweyde aerde willende begraeven te worden in de kercke van Lubbeek recht over de Communiebanck

NAAM: De Ruyter

VOORNAAM: Guilielmus

GEBOORTEDATUM: 03/05/1765

GEBOORTEPLAATS: Lubbeek

BEROEP: Koster en
onderwijzer

STERFDATUM: 04/02/1855

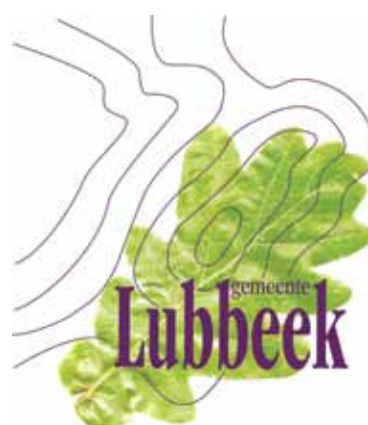
OVERLEDEN TE: Lubbeek

ZIJN LEVEN: Guilielmus De Ruyter stamde uit een echte kosterfamilie. Een koster was iemand die de pastoor hielp bij de voorbereiding van de mis. Hij moest de kerk en de kerkklokken onderhouden. Guilielmus De Ruyter was meer dan 50 jaar lang koster. Hij was ook onderwijzer in Lubbeek.

Guilielmus was een heel gelovig man. Toen de oude kapel van Onze-Lieve-Vrouw van Lubbeek werd afgebroken was hij degene die het oude Mariabeeld redde van de vernietiging.

Hij werd heel oud voor die tijd. Zijn grafsteen vermeldt precies hoe oud: 89 jaar en 9 maanden.

Nog niet genoeg van de Sint-Martinuskerk? Ontdek hier nog wat extra!



Heemkundige kring Libbeke

